

[Ole Henriksen]

de. Ikke fordi vi er af den opfattelse, at man skal løse arbejdsløshedsproblemerne over kulturministeriets budget, men fordi de aktivitetstilbud, der gives de arbejdsløse i dag, simpelt hen er for ringe eller for få.

Her er et af problemerne, at samfundet har indrettet sig på den måde, at langt den overvejende del af de kulturelle tilbud ligger klempt sammen mellem kl. 19 og 23. Skal man løse nogle af de problemer, som ministeren rejser, så må det ske ved en spredning af de kulturelle aktiviteter ud over en større del af døgnets 24 timer, således at også de arbejdsløse er i stand til at deltage. Det gælder også dem, der er på skiftehold eller på anden måde er afskåret fra at modtage lige netop denne stærke koncentration af kulturtilbud.

Når ministeren dernæst taler om, at der er sket en kraftig forøgelse af fritiden for den øvrige del af befolkningen, så tør det vist nok siges at være en sandhed med visse modifikationer. Ser man på arbejdstidsnedsættelserne inden for LO-området -- men jeg tror, det er generelt inden for hele arbejdslivet -- op igennem 1970'erne, ja, så er arbejdstiden jo gået ned fra 42½ time til 40 timer om ugen, hvilket ikke i sig selv skulle have skabt de store fritidsproblemer for den del af befolkningen, som er i arbejde. Skulle ministeren tænke på andre befolkningsgrupper end dem, der arbejder inden for LO-området, så vil jeg meget gerne høre om, hvem det er, der har fået denne øgede fritid.

Jeg vil da også godt tilføje, at samtidig med at arbejdstiden er blevet nedsat inden for de sidste 25 år, ja, så er der jo også sket andre ting, nemlig en alvorlig koncentration af arbejdsindsatsen. Den alvorlige rationalisering og tempoopskrunchingen gør, at kræfterne til at udøve kulturel virksomhed, når man kommer hjem fra arbejdspladsen, nok ikke er så meget større end de var for 25 år siden. Endvidere er der sket en forøgelse i afstanden fra hjem til arbejdsplads, som gør, at det, man vinder ind ved arbejdstidsnedsættelsen, sætter man ofte til igennem den øgede afstand til arbejdspladserne.

Alt i alt så kan jeg altså ikke være helt enig i, at der er sket en kraftig nedsættelse i arbejdstiden. Men det er selvfølgelig rigtigt, at for de arbejdsløse er der en kraftig nedsættelse og en ufrivillig ledighed -- det er et problem, som vi helt sikkert bør løse på forskellige måder.

Som det første af de fire grundlæggende principper, som skal være ledende for regeringens kulturpolitiske arbejde, nævnes yttringsfriheden. Vel er denne yttringsfrihed sikret igennem grundloven, men samtidig må man dog nok erkende, at en lang række forhold blokerer for denne yttringsfrihed. Her tænker jeg først og fremmest på den tiltagende monopolisering, som er sket inden for dagblade og til dels også for ugebladene. Navnlig er der tale om en foruroligende udvikling i provinsen, hvor enkelte blade nu optræder helt alene som formidler af kontakten fra omverdenen til befolkningen. Godt nok erklærer alle dagblade, at de er åbne for indlæg fra befolkningen, men mange tusinde, som har fået indlæg retur, kan jo bekræfte, at det ikke forholder sig således. Hertil kommer, at dagbladene i visse egne af landet igennem deres redaktionelle og politiske holdning er med til at ensrette den almindelige meningsdannelse i en bestemt politisk og også ofte i en bestemt kulturel retning. Kulturministeren bør måske overveje, om det ikke vil være en god idé at hjælpe nye dagblade, som forsøger sig rundt omkring, specielt i provinsen, i gang, således at man også med hensyn til meningsdannelse kan få et alternativt udbud i disse områder.

Jeg er glad for, at ministeren i sin redegørelse præciserer, at ingen bog kan udelukkes fra bibliotekerne af politiske grunde. Det betyder forhåbentlig, at ministeren er indstillet på at skærpe sin bekendtgørelse om disse forhold, således at der ingen tvivl lades tilbage -- heller ikke i Thisted -- om, hvad meningen er med biblioteksloven.

Det kunne måske indskydes her, at det forleden dag i spørgetiden, hvor kirkeministeren svarede på et spørgsmål om sagen i Thisted, blev lovet, at ministeren ville svare mig på, om man var indstillet på en sådan skærpelse af bekendtgørelsen. Hvis ministeren ikke har skrevet svaret endnu, så vil jeg være tilfreds med et mundtligt svar herfra, således at vi slipper for for meget papirnuseri.

Socialistisk folkeparti er stort set tilfreds med den måde, hvorpå radio og tv forvalter sin monopolvirksomhed. Det er forståeligt, at virksomheden i kraft af sit ansvar er særdeles følsom over for kritik, især når man skal lægge øre til foretagender som Aktiv Lytterkomité. En sådan hysterisk form for overvåg-